

1932 december 20, kedd

Még mindig kiaknázatlan az Aggteleki barlang, Európa legszebb cseppkő- barlangja

Az augusztus havában az Aggteleki cseppkőbarlangban tett nagyjelentőségű felfedezések — melyekről a *Magyarság* hozta elsőnek a legrészletesebb tudósítást — bizonyára felkelkeltették a nagyközönség figyelmét e páratlan természeti kincs iránt, melyről a legtöbbben csak az iskolai földrajz órájában hallottak valamit. Ma azt is alig tudják, hogy hol van, a miénk e még, vagy pedig ezt is elrabolta e tőlünk a trianoni szerződés?

Annakidején a csehek erősen szemet vetettek a bariangra, mert felismerték annak nagy idegenforgalmi értékét és nehéz harcokba kerül diplomataínkknak, hogy a trianoni határt a barlangbejáratától 600 méternyire nyugatra vonják meg. Így sikerült a barlangot egész földalatti terjedelmével megmenteni. Ahelyett azonban, hogy e nemzeti kincset felkarolták volna, egyedülálló szépségeit a világnak tudomására hozták volna, amiré a földfölötti természeti szépségeitől megfosztott Hazánkknak most különösen nagy szükségére lett volna, meghagyták évszázados elhanyagoltságában. Csak a közeli iskolák tanulói, természetbuvárok és kutatók látogatták, akiknek sikerült valahogyan nagynehezen kisütni, hogy is lehet a barlangot megközelíteni és meglátogatni.

És mit csináltak ezalatt a csehek? Nekik nem volt barlangjuk, de addig kutattak, míg találtak egyet, még pedig Hosszuszó mellett, nem messze az aggtelekitől. A cseh kincstár erre rögtön utászokat, mérnököket, elektrotehnikusokat rendelt ki, akik utakat, hidakat, lépcsőket építettek és villanyreflektorokat szereltek fel, melyek káprázatos fényben ragyogtatják a szebbnél-szebb cseppkőveket és kristályokat. A kis barlangi patakok megduzzasztották és földalatti tavon csónakáztatják most az ügyes propagandával idecsábított évi 20.000 látogatót.

Elsőnek az olasz állam ismerte fel a cseppkőbarlangok nagy idegenforgalmi jelentőségét és ezért állami tulajdonnak nyilvánította a híres Adelsbergi (most Postumiai) cseppkőbarlangot. A barlangot mintaszerűen szervezett apparátussal kiépítették, propagálták, kutatták és ézaltal évi 150.000—200.000 látogatóra tettek szert. Igaz, hogy villanyvasut viszi a közönséget a barlangon keresztül és idegenyelvű vezetők állanak

rendelkezésre. Allandóan folyó kutatásaikkal elérték, hogy a barlang 24 kilométeres hosszával a világ leghosszabb cseppkőbarlangja lett. A legutóbbi időkben nálunk folytatott kutatások folytán az Aggteleki barlang is 20 kilométeres hosszra tett szert és minden remény megvan, hogy nemsokára tulszárnyalja az olasz barlangot. Ez és cseppkőveink egyedülálló szépsége világjelentőséget biztosítanak ennek a magyar természeti kincsnek.

Sajnos, mindlunk még nem ment eléggé át a köztudatba, hogy az Aggteleki barlang milyen nemzeti vagyion és milyen nagyszerű idegenforgalmi látványosságot lehetne belőle csinálni kevés tőkével és komoly szak-szerű munkával. A mai ember rá van szoktatva, hogy kuliszszákban és festett szépségekben keressen illuziókat, szinte nem is tudja elhinni, hogy az abszolút szépség élvezetét csak a természet tudja nyújtani, de hogy ismét feltámadt benne a természet utáni vágy, azt az utóbbi években rohamosan fejlődött turisztika bizonyítja. És hihetetlen az a szépség és romantika, amit egy földalatti világ gyönyörű cseppkődszeivel, milliónyi ragyogó kristályáival, tavak, patakok és vízeséseivel tud a csodálkozó látogatónak nyújtani.

Természetesen milderre fel kell a közönség figyelmét hivni, gondoskodni kell a kényelméről, a barlang szépségeit ügyesen elhelyezett villanyreflektorokkal láthatóvá kell tenni stb. Milderre azonban egy oly kis egyesület, mint amelyik jelenleg a barlangot kezeli, (Magyar Kárpát Egyesület Gömöri Ösztályá) nem képes. Ezt átérve, egyik legutóbbi értekezletén elhatározta, hogy az egész barlangot átadja az államnak és csak azt köti ki, hogy egy rendes kis szállót épít Aggteleken, a mostani rozoga épület helyett.

Ezzel a kis áldozattal a magyar állam egy a maga nemében egyedülálló idegenforgalmi kincshez, a magyar és külföldi közönség pedig egy páratlanul szép és érdekes látványossághoz juthat. Ha pedig sikerülne a csehekkel meggyezni, akkor a hosszuszói barlang (Domicia) és aggteleki barlang (melyek összefüggését augusztusban fedeztük fel) együttes látogatása által nagyszámu nemzetközi közönségre tehetnénk szert. A barlang felkarolása azonban mindenképen rentábilis üzlet lenne, annál is inkább, mert a környéke is rendkívül vonzó és megkapó Bóvizű források, tavak, parkszerű erdőségekkel borított hegyek, sőt az egyik közeli hegy alján bő kénhidrogénes melegforrások fakadnak, melyeket jobb híján — kenderáztatásra használnak! *Mindert azonban még fel kell fedezni!*

Kessler Hubert